

Співзасновники:
районна рада, районна державна адміністрація і колектив редакції

Виходить з 1939 року

№ 27 (8524), 17 липня 2015 року

Б'ємо на сполох

Гостра тема

Обережно: стінопад!

На сайті Головного управління Держгеокадастру у Тернопільській області читаємо такі слова з характеристики Чорткова: «Місто Чортків розташоване компактно з яскраво вираженою центральною частиною, де є ряд архітектурних та історичних пам'яток. Центральна частина міста забудована переважно малоповерховими житловими будинками кінця XIX – початку XX століття з включенням багатопверхових та малоповерхових будинків, збудованих в 60-70-х роках минулого століття.

(Закінчення на 5-й стор.)

У Давидківцях бунт: жителі села противилися мобілізації

Це сталося у понеділок, 13 липня. Військовому комісарові Чортківського ОМВК Леоніду Підручному, який перебуває у справах в обласному військкоматі, зателефонували і повідомили, що у селі Давидківці через невдоволення мешканцями процесом мобілізації перекрита центральна дорога. Не гаючи часу, полковник Підручний виїхав до місця події. Там вже вишикувалася довга черга з вантажних та легкових автомобілів, водії яких не приховували обурення, позаяк поспішали кожний у своїй напрямках.

Читайте на 4-й стор.

Увага!

У Чорткові і Білій три дні не буде газу

У зв'язку з проведенням Богородчанським ЛВУМГ планових ремонтно-профілактичних робіт буде припинено повне газопостачання на ГРС Чортків з 9-ї год. 21 липня до

17-ї год. 23 липня ц. р. Просимо вибачення у споживачів газу за тимчасові незручності.

Адміністрація Чортківського УЕГГ

✓ ГРАВІЙ
✓ ЩЕБІНЬ
✓ ВІДСІВ

**ПРОДАЖ
ДОСТАВКА**

(03554) 2-22-96
(096) 687 45 86

Тернопільська обл., Заліщицький р-н,
с.Добрівляни, вул.Національного відродження, 62

Запрошуємо
На Концертну Програму

Відомий співак з діаспори (США)
Джордж Давидюк

Разом із своїм колективом співаків з Нью-Йорку та Києва!

Час: о 10:00 в НЕДІЛЮ 19 липня
Місце: Євангельська Церква "Христос для всіх"
вул. Незалежності 76 "А"
Дата: Вхід вільний

ЦЕНТР ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ
АНАТОЛІЯ СОВВА

**ДІАГНОСТИКА ТА
ЛІКУВАННЯ ЗОРУ**
Здорові очі -
НОВА ЯКІСТЬ ЖИТТЯ

Керівник центру "AS"
Анатолій СОВВА

29 липня - м. Чортків
музична школа, вул. Степана Бандери, 73
запис за тел. 3-98-96, 2-33-57
(067)603-98-57, (063)893-50-90, (098)339-10-28

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

Твої герої, Україно!

«Усе буде добре, лише нехай рідні не плачуть!»

У районі, як і по всій Україні, триває шоста хвиля часткової мобілізації. Згідно з плановим завданням їй підлягає більше ста осіб – від одного до трьох людей на кожну сільську раду. Минулого вівторка з Чорткова відправився восьмеро військовозобов'язаних для комплектування одного з навчальних підрозділів, що на Рівненщині, та одна дівчина-доброволець. Рідні просять кожного з них берегти себе і якомога швидше повернутися додому.

Медик-доброволець – 19-річна Марія Хрик (на знімку), що закінчила Чортківський державний медичний коледж. Зі слізьми на очах її проводить мама Галина та сестра Олеся, які розповідають, що характер у дівчини бойовий і налаштована вона рішуче. Марія ж у свою чергу зазначає: «Усе буде добре, лише нехай рідні не плачуть!». Марійчиним вчинком

були здивовані не лише рідні, а й усі офіцери разом з військомом Леонідом Підручним. Він зауважив, що чоловікам потрібно повчитися відваги й патріотизму у цієї дівчини. Аби відправити її у навчальний центр на Рівненщину, довелося «виходити» на вище командування, щоб дали дозвіл, адже цей випадок – надзвичайна рідкість. Проте, вона-таки поїхала на двомісячну фахову підготовку.

Військовий комісар Чортківського ОМВК полковник Леонід Підручний розповів, що велика кількість військовозобов'язаних виїхала за кордон у зв'язку з різними причинами, проте більшість – зі страху. В області є села, в яких залишилися самі жінки. Як стало відомо, під час першої хвилі мобілізації у військомат прибуло близько трьохсот добровольців, хоча коли почалися військові дії, служити пішла мізерна частина – на даний момент дуже низький відсоток патріотизму. Деякі з основних рушійних сил у питаннях з мобілізації громадян, котрими є сільські та міські ради, порушують законодавство – одні відмовляються

отримувати розпорядження голови райдержадміністрації про виклик військовозобов'язаних осіб, інші – від сприяння військомату. «Держава була переконана, що люди у нас свідомі і у потрібний момент захищать її, проте цього, на жаль, не сталося», – розповідає комісар Леонід Підручний. Щодо конфлікту з населенням у селі Давидківці військомат зазначив, що морально складно щось до-

мобілізації, йде добровольцем служити.

Також полковник розповів, що Чортківський район – єдиний в області, з якого йдуть військовозобов'язані повністю одягнені у потрібну форму – цим займаються волонтери, а також кошти збирає українська діаспора в США.

Наталія КУХТА,

студентка факультету журналістики
Львівського національного університету
ім. І.Франка

Фото Оresta ЛИЖЕЧКИ

Якщо ваші рідні знаходяться в зоні АТО, були поранені, зникли безвісти чи загинули в зоні бойових дій, і ви потребуєте допомоги в їхньому пошуку, оформленні документів або ж вам потрібно надіслати передачу в зону АТО – звертайтеся за цими номерами телефонів:

068-657-39-26, 093-384-42-11,
098-319-94-20.

Гостра тема

У Давидківцях бунт: жителі села противилися мобілізації

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Ще не встиг військомат вийти з авто, як на нього посипався шквал звинувачень за те, що давидківським чоловікам вручають повістки із пропозицією прийти до військомату з метою зв'язки облікових даних та медичного обстеження. Найперше, що вдалося Леоніду Підручному, це вмовити протестуючих розблокувати трасу. Коли потік транспорту зарухався в обидва боки, біля місцевої крамниці, де на прохання військового комісара зібралися люди, розгорілася гостра дискусія. Давидківчани наввипередки вимагали пояснень з приводу шостої хвилі мобілізації, на що військомат давав вмотивовані відповіді. Однак упродовж кількох годин жодні аргументи на присутніх, а в основному це були жінки, не діяли. Не допомогли роз'яснення й першого заступника голови райдержадміністрації Валерія Запухляка. Пристрасті заледве вляглися аж під вечір, і то з умовою, що завтра з людьми спілкуватимуться знову.

У вівторок, 14 липня, до Давидківців разом з військоматом поїхали голова райдержадміністрації Михайло Сташків, його заступник Іван Віват та начальник Чортківського МРВ УСБУ в Тернопільській області Сергій Заседко. Біля крамниці, як і в переддень, на представників влади очікувало кілька десятків жінок. Невдовзі зійшлося ще більше. Першим виступив голова РДА, але довго говорити не зміг, бо поспробував перебалакати жіноцтво, яке висловлюється

хором. З ним сперечалися, заперечували, доказували... У хороводі голосів було важко зрозуміти хто і що хоче. Втім, попри сумбурність, все-таки простежувалася позиція давидківчан, які звинувачували сільського голову Віктора Семчишина, що то, мовляв, з його вини чоловіків вибірково забирають до війська. Але тут, здається, вони дещо перегнули палицю. Люди повинні знати, що будь-який сільський, селищний чи міський голова, бажає він того чи ні, ЗОБОВ'ЯЗАНІЙ дотримуватися положень Закону України «Про мобілізацію та мобілізаційну підготовку» та, відповідно, президентських указів. Це однозначно і не підлягає обговоренню. Якщо він з якихось причин, страху за репутацію, наприклад, не захоче цього робити, то йому краще скласти з себе свої повноваження, принаймні, хоча б задля того, аби не нести персональну відповідальність за порушення чинного законодавства. Рішення приймає кожний особисто.

Слухаючи запитання жінок, які вони задавали воєнному та представникам влади, я ще раз переконався у повній відсутності роз'яснювальної роботи серед населення. Багато жителів просто не обізнані з порядком та правилами мобілізації, вони запитують, чому, приміром, у країні триває війна, але не вводять воєнний стан; чому не покарані винні у провалах військових операцій; чому в АТО беруть участь рядові бійці, а не лише спецназ; яким чином ухиляються від служби в армії так звані

«мажори»; чому?.. Власне з цього «чому» й виникла конфліктна ситуація у Давидківцях. Людей дістала гірка реальність, хоч перекивати дороги – не вихід, бо за це ст. 279 Кримінального кодексу України передбачена серйозна відповідальність. Зазначена акція – сигнал для всіх гілок влади. Потрібні конкретні кроки для стабілізації суспільства, щоби з іскри не розгорілося полум'я.

Спільними зусиллями голови РДА та військового комісара бунтівні настрої давидківчан пішли, як мовиться, на спад. Їм запропонували вирішувати наболіле за столом перемовин, а не радикальними методами, від чого страж-

датимуть безневинні. Сторони, дякувати Богу, знайшли консенсус у спорах.

І ще про важливе. За два дні поспіль на заходах протесту майже не було чоловіків призовного віку. Імовірно, вони працювали на робочих місцях, проте не виключено, що окремі з них заховалялися за жіночими спинами з боязні, що військові вручатимуть їм повістки тут же. Не по-чоловічому якось виходить. Не правда ж?

Михайло ОПИХАНІЙ,

редактор інформаційного бюлетеня
«Український воїн»

Творче коло

О рідне слово, що без тебе ми?!

А й справді, що? Адже слово таке всеоб'ємне – аж до безміру. Живе – мовлене чи друковане, воно проникає в наші душі, живить їх патріотизмом, духовною енергією, формує саму людську сутність. Це – твердження про спонуку слова із уст Олександри Кашуби, ведучої літературного фестивалю «СлОвія», вже вкотре засіваючого розвій мислі в нашому краї. Традиційно зібрала, злучила соборно «СлОвія» повінчаних словом у переддень уродин старого Чорткова.

«Українське слово є і не мовчить і в час війни, бо не має права мовчати», – так декларував на зачин взаємодовірливої, одкровенної бесіди у творчому колі поміж побратимів по перу відомий літературний критик та літературознавець, лауреат всеукраїнських і міжнародних премій, доцент Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаніка і водночас голова Івано-Франківської обласної організації НСПУ, а також наш земляк (бо родом зі Джурина) Євген Баран. «Залишилися слова – просто викарбувані ножем на дереві, видовбані в камені, виписані кров'ю в казематах, де мордували патріотів», – то вже умовивід патрона «СлОвія», мецената фестивалю, голови ради аграрних підприємств Чортківщини, директора ПАП «Дзвін» Василя Градового. «Слово стало тілом і поселилося між нами, повне істини та благодаті», – такий постулат із книги книг Біблії озвучила членка двох творчих Спілок – НСПУ та НСЖУ чортківчанка Раїса Обшарська, додавши слову крила: бо воно витає тут, у цьому камерному товаристві як зброя, і як оберіг, і як провісник миру... Лише світлих слів щиро зичила творчим побратимам чернівецька панна – цього річна лауреатка літературної премії ім. Марка Черемшини й водночас дослідниця його спадщини Іванна Стеф'юк: для когось то –

щоденна праця, для іншого – молитва, для когось – таїнство незбагненності... «Спочатку було Слово. І Слово було – Україна. Це слово завжди у Господа, не сходить із уст Його». То вже бачення очільника літературної студії «Бистринь» імені нашого земляка (родом зі с. Полівці), світлої пам'яті Нестора Чира, лауреата місцевої премії ім. Ів. Франка, поета й радіожурналіста з Надвірної, що на Івано-Франківщині, Олесь Букатюка.

У цьому товаристві спраглих слова впродовж кількох годин воно й витало, врунилося, здіймалося аж до небес і падало додолу підбитою птахою.

*В тих рядках – не збагну, чому,
Як мелодія – віще слово
З меду-солоду, з полину
І крізь нього душа говорить...*

У такий спосіб сповідалася на загал керуючий справами Чортківської районної ради, поетка й членка НСЖУ Тетяна Яблонь. Дарунок-одкровення рідному містові складала фотохудожниця й журналістка, авторка кількох поетичних збірок Ірина Брунда, поцінована нашим же земляком-поетом, членом НСПУ Йосипом Свіжаком як «дозріла» для вступу до письменницької Спілки:

*Бог навідує часом провінції,
Тут ще можна торкнутись до Нього...*

Взірці громадянської й інтимної лірики довірливо виносив «на люди» ще один журналіст та поет одноосібно – заліщанин Олег Вістовський. «Поети вмирають часто – частіше, ніж непоети, поети вмирають швидко – їм ніколи жити в прозі, бо вічно на півдорозі, бо Муза стоїть на розі зі словом, що було першим. Поети не вмюють жити...» – таке кредо висловив-перелив в серця побратимів по творчому цеху знааний в Україні поет-пісняр із Закарпаття, м. Іршава, Василь Кузан. Однак ніби всупереч такій меланхолії виокремлював призначення повінчаних словом душ «хрещений батько» журналу «Золота Пектораль» (вони разом з головним редактором часопису Володимиром Погорецьким стояли біля його витоків), голова бюджетної комісії й депутат Тернопільської обласної ради Олександр Стадник: «Творчі люди, коли вони об'єднуються, можуть виступити потужним щитом в інформа-

ційній війні». Слово ж теж здатне воювати – такий наскрізний меседж лаконічного виступу комісара Чортківського ОМВК Леоніда Підручного. «Бо кожен з нас, котрий живий, – то воїн», – потверджував пристрасною строфою ще один маститий гість із Прикарпаття – головний редактор літературного журналу «Перевал», поет і прозаїк, гуморист, автор понад трьох десятків книг Ярослав Ткачівський.

Цілковито в тренді, тобто із прив'язкою до воєнного часу, виявились запропоновані творчому колу вірші двох колишніх студенток Євгена Барана. Випускниця філології Прикарпатського університету, авторка двох поетичних книг Тетяна П'янова не приховувала почувань: «Дивитимусь на хлопців у формах (в залі були присутні й військові, учасники АТО – Авт.), бо мені так спокійніше», а відтак побажала, щоб у нас не було «страху вити гнізда». «Зі снів старого колодязя виходить дівчина-щит, жінка-біль, покликана ходити за тобою, стояти між тобою і війною, ремені на сандалях в'язати, кровію стікати... щоб ти із воїна знову перетворився в чоловіка, у поета...» – то вірші аспірантки Прикарпатського університету Христини Букарчук.

«Що таке мир – показала війна». Ну хіба, скажіть, це не філософія високого карбу? До неї вдався ще один гість з Прикарпаття – і-

торик і краєзнавець, літератор-гуморист, автор понад 150 (!) книжок Василь Бабій. Поцінував із мало прихованим захопленням: «Чортків – це містечко із замахами маленького Відня...». Поохочував втішатися рідними пенатами й винятково наш Андрій Базалінський – краєзнавець, поет, громадський діяч, помітний плідними трудами в царині історії й

філософії, релігійнознавства та власне поезії, а ще – автор вінка сонетів «Господь мені це місто заповів», вміщеного в презентованому на «СлОвії» тематичному виданні часопису «Золота Пектораль». Чортків і околиці». До слова, очікуваному виданню бачиться доля хрестоматійного, призначеного для уроків літератури рідного краю.

У сув'язі відчутого, переглянутого, усвідомленого мовби спонукою вчувається філософія мислі та ідеї доктора богослов'я, кандидата історичних наук, автора низки есеїв, котрий ще й віршує, отця Василя Погорецького: «Не можна ходити по талантах, треба ті таланти прикликати». Хіба не цьому й слугує «СлОвія»?

Анна БЛАЖЕНКО
Фото **Олега МАРЧАКА**

Нове

«Фортеця КІНО» функціонує!

Вже досить довгий час замок Гольських у Чорткові пустує. Могутні стіни під наглядом дирекції та кількох робітників міцніють і з'являються нові закутки. Проте минулими вихідними активна молодь нашого міста вдихнула в них життя.

У суботу, 11 липня, на території замку Гольських громадські активісти провели перший перегляд у вуличному кінотеатрі «Фортеця КІНО». Сам проект має на меті дати ще один невеликий поштовх розвитку українського кінематографа, розвинути туризм в Чорткові, а також зібрати кошти для реставрації замку. Покази проводяться просто неба та передбачають не лише трансляцію фільмів, а й зустрічі з акторами, режисерами та людьми,

які брали участь у створенні кінопродукту.

Ідея створення такого кінотеатру виникла в молоді під час прогулянки після проведення крос-кантріних велоперегонів «Чортківський перевал». Можна одразу сказати, що такий задум привернув увагу багатьох городян. Першим до показу був обраний фільм Михайла Ілленка «Той, хто пройшов крізь вогонь». Програма розпочалась із виступу кандидата історичних наук Ярослава Дзісяка,

який повідав відвідувачам про історію самого замку, після чого організатори показали унікальні кадри від режисера та зробили невелику презентацію одного з найочікуваніших фільмів цього року, фільму «Толока» за Шевченком. На перший показ було продано понад триста квитків і, поклавши всі організаційні витрати, вдалось зібрати близько трьох тисяч гривень. За зібрані кошти планується придбати вхідні ворота, які будуть відповідно стилізовані. Проект брами, розроблений НЗ «Замки Тернопілля», організатори планують показати найближчим часом в соціальних мережах.

Можна сказати, що дирекція замку, зокрема, директор Володимир Грицик повністю

підтримує такі ініціативи та всіляко сприяє їх розвитку. До підготовки майданчика для проведення було задіяно близько десятка волонтерів. Окрім фільму, відвідувачі мали можливість постріляти з луків, що повністю доповнювало історичну атмосферу, що панувала, та здійснити прогулянку замком. Ми впевнені, що цей показ не є останнім. До кінця літа зі співорганізаторами Віталієм Фесюком та Віталієм Пилипом плануємо показати ще як мінімум два фільми українського виробництва.

Степан ГРЕЧКІВСЬКИЙ,
координатор проекту
Фото **Володимира ШЕРСТІЯ**

Наше

Я розчиняюсь в цьому місті...

при все, додали, зокрема, й виступи дитячого вокального ансамблю «Сонячне намисто» РКБК ім. К.Рубчакової під орудою Єлизавети Чуйко. А загалом власне таких настроїв минулої недільної днини у міському парку культури й відпочинку громадилося чимало. Помітні моменти, котрі викремлює начальник відділу культури, туризму, національностей і релігій Чортківської міської ради Ірина Радко, то виспівана жагуче пам'ять про Небесну Сотню та привселюдна шана воїнам – учасникам АТО: Андрієві Маньовському (він мав слово), родичам Юлія Пелікана й Павла Доскоча. То урочисте привітання від обласних властей в особі депутата Тернопільської обласної ради, голови її бюджетної комісії Олександра Стадника – і коровай від чортківської землі. То й коровай гостям із братньої Польщі, з місцини-побратима Чорткову – голові ради гміни Кор-

*Ось ця віршована строфа зродилась
якось спонтанно, наче й поза свідомістю,
коли лиш взялася готувати до друку репортаж
про відзначення 493-х уродин рідного Чорткова.
Я розчиняюсь в цьому місті,
Де всує манить плин віків.
В брунатнім пагорбів намисті
Прийдешнім снить старий Чортків...*

чина Владіслава Пельчару, його радникові Янушу Герлі та директорові тамтешнього осередку культури Войтеку Томкевичу. Був і третій коровай – Борщівському міському голові Іванові Башняку, котрий загостив в тандемі з улюбленцем публіки – народним аматорським гуртом «Більчанка». В плінні урочини додалося імен почесних мешканців міста: ними стали загиблий в Іловайському котлі Герой Роман Ілляшенко (по-смертно), а також просвітанка й поетка Галина Грицьків і довголітній очільник першого в Чорткові вишу Степан Дем'янчук. За активну громадянську позицію, участь в патріотичному вихованні молоді, волонтерські спроби, внесок в культурно-містечкий розвій тощо поціновано низку особистостей з-поміж містян.

12 липня 2015 р. Б. Погідна недільна днина. Катедральний собор Бучацької єпархії УГКЦ у Чорткові, що носить ім'я святих славних і всехвальних Первоверховних Апостолів Петра і Павла, – іменинник. Розпочинається архиєрейська Божественна Літургія, яку очолив преосвященний владика Дмитро Григорак – єпарх Бучацький у співслужінні преосвященного владика Теодора Мартинюка – єпископа-помічника Тернопільсько-Зборівської Архиєпархії, та численного духовенства. Особливістю цього річного святкування храмового празника став момент передачі мощей покровителів катедрального собору Апостолів Петра і Павла, котрі, за стараннями висложеного єпископа Бучацької єпархії, а нині – Каноніка Папської базилики Святої Марії Більшої у Римі владика Іринія Білика, постійно перебуватимуть у храмі для молитовного почитання.

Відтак преосвященні владика подякували присутнім на Божественній Літургії нинішнім захисникам України та їхнім родичам і кожному з них подарували Катехизм УГКЦ «Христос – наша Пасха». Присутній на святкуванні голова Тернопільської обласної державної адміністрації Степан Барна тут же, за численного згромадження люду, вручив родинам загиблих учасників АТО Чортківщини – Романа Ілляшенка та Руслана Коцюка – ордени Богдана Хмельницького III ступеня.

Святкування продовжилось великим освяченням та окропленням святою водою, а відтак концертом, приуроченим захисникам нашої Вітчизни та їх сім'ям. Також в концерті взяв участь гурт «Писанка».

Поняття намиста в заголовку публікації не випадкове: в канву святкувань акордів надії, оптимізму й позитиву, по-

Почули й побачили **Анна БЛАЖЕНКО, Орест ЛИЖЕЧКА, Володимир ШЕРСТІЙ** (фото)

Новинар

Доброчиння в Іванів день

Цьогорічний відпуст в Улашківській василіянській обителі св. Івана Хрестителя був позначений ще й 25-літтям першої Божественної Літургії після підпілля в цьому монастирі. Після Утрени духовенство та вірні радо вітали архиєреїв:

правлячого єпископа Бучацького владика Дмитра Григорака, ЧСВВ, та висложеного єпископа Бучацької єпархії, а нині Каноніка Папської базилики Святої Марії Більшої у Римі владика Іринія Білика, ЧСВВ. Єпископам під час Архиєрейської Божественної Літургії співслужили о. Пантелеймон Саламаха, ЧСВВ, – протоігумен василіянського чину, о. Теодозій Крецул, ЧСВВ, – ігумен Улашківського монастиря та отці-василіяни з різних монастирів, а також численне єпархіальне духовенство. Владики та священники окропили присутніх освяченою водою та посвятили реанімобіль, придбаний за кошти вірних УГКЦ із Папської базилики Святої Марії Більшої у Римі та кошти, які через гарнізонний храм святих Верховних Апостолів Петра і Павла у Львові надав о. Петро Свідрун та громада св. Йосафата УГКЦ м. Фрайбург, Німеччина. Завдяки цьому автомобілю медики зможуть надавати невідкладну допомогу на території східної України. (За інф. веб-сайту Бучацької єпархії УГКЦ).

Легкий варіант для полегшення буднів

Добре відомий постулат: будь-який тягар – фізичний, душевний – неодмінно легшає, коли він поділений. І ще одне незаперечне: ніколи не збідніє рука, що дає. На стику ось таких неминуючих тверджень й зійшлися наміри двох взаємозбагачуючих сторін: підприємства «Білербек-Україна» перо-пухова фабрика та центру соціальної реабілітації дітей-інвалідів «Дорога в життя». Колектив підприємства віднайшов спроби між виготовлюваною ним продукцією виділити необхідну для обділених долею діток ортопедичні подушки чисельністю одинадцять штук. Власне, в часі відзначення Дня міста «лебедятям» і спрезентовано той дарунок від колективу підприємства, очолюваного Олександром Федорейком.

Пришпормо двоколісного коня!

Сяючі «голівудськими» посмішками обличчя наших краян та гостей міста, котрі «осідлали» такий раритетний «ровер» в самісінькому центрі Чорткова, побіля входу до чи не найбільш презентабельного відпочинкового закладу – ідальні-музею «Пан Чартковський», можна нині уздріти в соцмережах. А поруч з тим ровером вже й гніздяться більш звичні для ока пристрої для велосипедування й містян, і тих же гостей наших пенатів. Бо що не кажіть, а велосипед все більш владно «відвойовує»

свої права поміж засобів пересування. Он, і біля собору Верховних Апостолів Петра і Павла теж «прописалася» велопарківка. Бо ж чимало паломників простує сюди на двоколісному «коні». Далібі європеїзуємось!

Ведуча рубрики **Анна БЛАЖЕНКО**
Фото **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

